

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 3 września 2015 r.

DOLiS/DEC- 720/15/80720, 80724

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013, poz. 267 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, 18 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1182, ze zm.) oraz w związku z art. 6 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (t. j. Dz. U. z dnia 2014 r. poz. 1438, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku P. W. B. zam. [...] o ponowne rozpatrzenie sprawy z jej wniosku o udostępnienie przez A. R. i M. R. z siedzibą w [...] danych osobowych w postaci nazwiska, pierwszego imienia, drugiego imienia oraz numeru PESEL osoby, która z tytułu użytkowania należącej do P. B. działki nr [...] położonej przy ulicy [...], w Gminie. [...] pobrała dopłaty bezpośrednie dla rolników w latach 2012-2014 r., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 13 kwietnia 2015 r. (znak: DOLiS/DEC-318/15/29140, 29149)

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek P. W. B. zam. [...] (zwana dalej Skarżącą) o udostępnienie danych osobowych w zakresie nazwiska, pierwszego imienia, drugiego imienia, numer PESEL osoby, która z tytułu użytkowania należącej do Skarżącej działki nr [...], położonej przy [...], w [...] pobrała dopłaty bezpośrednie dla rolników w latach 2012-2014 r., przez M. O. R. A. R. i M. R. z siedzibą w [...]. W toku postępowania Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, że administratorem danych osobowych w przedmiotowym postępowaniu jest A. R. i M. R. z siedzibą w [...] (zwana dalej A.).

W uzasadnieniu ww. wniosku Skarżąca jako prawnie usprawiedliwiony cel w pozyskaniu ww. danych osobowych osoby, która otrzymała dopłaty w związku z użytkowaniem działki należącej do Skarżącej, wskazała zamiar wytoczenia powództwa odszkodowawczego.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej Generalnym Inspektorem) ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżąca pismem z dnia 16 lipca 2012 r. wystąpiła do B. P. A. R. i M. R. w G. M. z prośbą o udzielenie informacji, czy dla nieruchomości oznaczonej jako działka nr [...], położonej przy [...], w [...] został złożony wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich. Następnie Skarżąca dodatkowym pismem z dnia 28 sierpnia 2012 r. wystąpiła do B. P. A. R. i M. R. w G. M. z wnioskiem o udzielenie informacji w zakresie danych osobowych, osoby pobierającej dopłaty z tytułu użytkowania działki nr [...], położonej przy [...], w [...].
2. Pismo Skarżącej z dnia 28 sierpnia 2012 r. zostało przekazane zgodnie z właściwością do M. O. R. A. R. i M. R.. Dyrektor M. O. R. A. R. i M. R. pismem z dnia 16 września 2013 r. odmówił Skarżącej udostępnienia danych osobowych, o które wnioskowała, zarzucając Skarżącej nieudokumentowanie prawa własności do działki nr [...], położonej przy [...], w [...]. Ponadto, Dyrektor M. O. R. A. R. i M. R. zarzucił Skarżącej brak podstawy prawnej, na której opierałaby wniosek o udostępnienie danych osobowych użytkownika ww. działki.
3. Pismem z dnia 9 grudnia 2013 r. Skarżąca wystąpiła ponownie z wnioskiem o udostępnienie ww. danych osobowych, opatrując go podstawą prawną z art. 23 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm). W załączeniu do przedmiotowego pisma Skarżąca przedstawiła kserokopię decyzji Wójta gminy J. ustalającej wymiar łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 2012.
4. Pismem z dnia 3 stycznia 2014 r. Dyrektor O. R. A. R. i M. R. odmówił udostępnienia danych osobowych uznając argumentację Skarżącej za chybioną, w szczególności wskazując, że Skarżąca nie udokumentowała w sposób wystarczający prawa własności do działki nr [...], położonej przy ul. [...], w gminie [...]. Zaznaczył jednocześnie, że z pkt. widzenia obowiązujących opisów prawa nie ma znaczenia, kto jest właścicielem działki, a istotnym jest kto jest jej posiadaczem i faktycznie ją użytkował w dniu 31 maja – roku złożenia wniosku o przyznanie płatności.
5. Pismem z dnia 30 czerwca 2014 r. Skarżąca skierowała wniosek do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt. „*zezwolenie na udostępnienie przez A. i R. i M. R. M. O. R. w [...] danych osobowych, która złożyła wniosek o przyznanie jej dopłat bezpośrednich dla rolników w latach 2012-2014 z tytułu użytkowania gruntu, który jest moją (Skarżącej) własnością*”. Do wniosku Skarżąca załączyła kopię zaświadczenia Nr Fn.3140.52.2014 z Urzędu Gminy J. z siedzibą w [...], przy ul. [...] potwierdzającego jej własność do działki nr [...]położonej przy ul. [...], w gminie[...].
6. W wyjaśnieniach z dnia 11 lutego 2015 r. A. poinformowała Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, że podejrzenie o bezprawności działań osoby, której dane osobowe chce pozyskać Skarżąca, nie jest wystarczającym powodem uzasadniającym żądanie udostępnienia

tych danych. Ponadto A. wskazała, że na treść prawa własności nie składa się prawo do informacji. Dodatkowo A. wskazała, że cyt. „*dane osobowe osoby pobierającej płatności bezpośrednio stanowią integralną część chronionych zasobów informacji – zbiorów danych osobowych – utworzonych tylko i wyłącznie w celu wykonywania przez A. jej ustawowych zadań, określonych w ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o A. R. i M. R. (Dz. U. z 2008 r. Nr 98, poz. 634 z późn. zm.) oraz innych przepisach krajowych i wspólnotowych. Na A. spoczywa obowiązek udostępniania tych danych innym podmiotom tylko wtedy, gdy osoba zainteresowana ich uzyskaniem wykaże, że zachodzi jedna z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 u.o.d.o. stanie się stroną postępowania administracyjnego, zażąda informacji za pośrednictwem sądu cywilnego lub o dane te wystąpi organ ścigania, np. w związku ze złożonym zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa*”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 13 kwietnia 2015 r. wydał decyzję administracyjną odmawiającą uwzględnienia wniosku (znak: DOLiS/DEC-318/15/29140, 29149).

W ustawowym terminie Skarżąca złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którym zarzuciła organowi do spraw ochrony danych osobowych m.in. brak uwzględnienia jej prawa do informacji, kto bez jej upoważnienia czerpie dochody z jej posiadłości oraz brak uwzględnienia przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zaskarżonej decyzji faktu, iż Skarżąca ponosi wszelkie koszty związane z utrzymaniem działki nr [...] położonej przy ul. [...] we wsi [...], w gminie [...]. Skarżąca podniosła jednocześnie, że w uzasadnieniu decyzji administracyjnej wydanej przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w pierwszej instancji nie uwzględniono faktu, iż A. R. i M. R. na podstawie nadesłanych (do A.) przez nią dokumentów uznała jej prawo własności do działki nr [...] we wsi [...] oraz, że organ do spraw ochrony danych osobowych pominął fakt, iż Skarżąca w dniu 23 kwietnia 2014 r. przesłała do A. R. i M. R. zaświadczenie z Urzędu Gminy [...], w którym Skarżąca została wskazana jako właścicielka działki nr [...]. Ponadto Skarżąca do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy załączyła aktualny wypis z księgi wieczystej (stan na dzień 4 maja 2015 r.).

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje.

Ponownie należy podnieść, że mocą art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.), zwanej dalej ustawą, ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych osobowych. Zgodnie z ust. 2 wskazanego wyżej przepisu przetwarzanie danych osobowych może mieć miejsce nie tylko ze względu na dobro publiczne, dobro osoby której dane dotyczą, ale również ze względu na dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą. W świetle przepisów ustawy administratorem danych osobowych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o której mowa w art. 3 ustawy,

która decyduje o celach i środkach przetwarzania tych danych (art. 7 pkt 5 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Przy czym, stosownie do treści art. 6 ust 1 ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Co istotne, materialne przesłanki przetwarzania danych osobowych wskazane w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o ochronie danych osobowych mają charakter równorzędny i autonomiczny, co oznacza, że spełnienie którejkolwiek z nich stanowi wystarczającą podstawę przetwarzania danych osobowych.

Z kolei zgodnie z treścią art. 18 ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, jedynie w przypadku, gdy stwierdzi, że doszło do naruszania jej przepisów. Z powyższego wynika zatem, iż organ może nakazać np. udostępnienie danych, jedynie po uprzednim dokonaniu oceny zachowania administratora tych danych, który wcześniej ich udostępnienia niezasadnie odmówił i to w zakresie objętym tym wnioskiem. Rolą organu jest zbadanie czy administrator danych osobowych (którym w niniejszej sprawie jest A.) do którego zwrócono się z konkretnym żądaniem udostępnienia danych właściwie się do niego ustosunkował. To administrator danych osobowych jest bowiem obowiązany do zbadania czy istnieją podstawy prawne do uwzględnienia skierowanego do niego żądania w zakresie udostępnienia danych osobowych, a Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kontroli tego procesu.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że podstawy żądania udostępnienia danych osobowych wskazane przez Skarżącą we wniosku do A. były nieprawidłowe oraz że A. słusznie odmówiła Skarżącej udostępnienie danych osobowych osoby, która pobrała dopłaty bezpośrednio. Należy ponownie wskazać, że przesłanką właściwą do udostępnienia danych osobowych, o które wnioskowała Skarżąca mogła być wyłącznie przesłanka określona w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy zgodnie z którym, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne tylko wtedy gdy, jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Należy po raz wtóry podkreślić, że Skarżąca we wnioskach kierowanych do B. P. A. Restrukturyzacji i M. R., jak i do M. O. R. A. R. i M. R., nie wskazała na swój prawnie usprawiedliwiony cel, dla którego realizacji konieczne byłoby pozyskanie przez nią żądanych danych osobowych. Podnosiła jedynie okoliczność, że w wyniku działalności osoby, która pobrała opłaty w ramach dopłat bezpośrednich poniosła szkodę materialną w postaci zniszczenia posadzonych drzew. W żaden inny sposób – bardziej precyzyjny- nie uzasadniła swego wniosku. Jednoznaczne określenie prawnie usprawiedliwionego celu jakim jest zamiar złożenia pozwu cywilnego zostało

wskazane dopiero na etapie postępowania przed Generalnym Inspektorem. Należy zgodzić się ze stanowiskiem A. według którego, podejrzenie bezprawności działań osoby, która pobrała dopłaty bezpośrednio nie stanowi wystarczającego powodu do tego by udostępnić Skarżącej dane osobowe tej osoby.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych słusznie odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącej w decyzji wydanej w pierwszej instancji.

Podkreślić należy, iż powyższe stanowisko organu do spraw ochrony danych osobowych znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013 r. (I OSK 1666/12), iż cyt.: „ (...) [o] becnie obowiązujący stan prawny pozwala na wysnucie wniosku, iż w ramach obowiązującego prawa można domagać się ujawnienia danych, jakie zgromadził administrator serwisu internetowego poprzez stosowanie mniej restrykcyjnej ustawy niż u.ś.u.d.e., czyli u.o.d.o., a konkretniej art. 23 tej ustawy (poprzez przetwarzanie danych, w tym ich udostępnianie), ale pod pewnymi warunkami. Warunkami tymi są proporcjonalność środków i celów oraz równowaga pomiędzy ochroną różnych dóbr: wolności wypowiedzi i prawa do ochrony dóbr osobistych. Podmiot żądający udostępnienia danych osobowych musi swoje stanowisko uzasadnić. Wedle art. 23 ust. 1 pkt 5 muszą być to "prawnie usprawiedliwione cele". (...) Administrator może przekazać dane wyłącznie, gdy zgłaszający oświadczy, że ma uzasadniony interes prawny (planuje cywilny pozew, a do jego skutecznego wniesienia potrzebuje dane osoby naruszającej dobra osobiste). Zasadność żądania danych powinna być jednak oceniana każdorazowo czy to przez dysponenta danych, czy ewentualnie przez GIODO.

Należy również w tym miejscu powołać się na stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 15 listopada 2010 r. sygn. II SA/Wa 1361/10 stwierdził, że cyt.: „(...) wiarygodne uzasadnienie potrzeby posiadania danych chronionych powinno być na tyle szczegółowe, aby umożliwiło organowi ocenę tego, czy wskutek udostępnienia danych nie zostaną naruszone prawa i wolności konkretnych osób. Za niewystarczające uznać więc należy ogólnikowe uzasadnienia odnoszące się wyłącznie do celów, jakie strona chce osiągnąć. W oparciu o takie uzasadnienie organ pozbawiony zostałby możliwości oceny drugiej z ww. przesłanek. Jako zasada jawi się więc potrzeba zawarcia w uzasadnieniu wniosku przynajmniej przykładowego katalogu czynności, jakie strona zamierza przedsięwziąć wykorzystując otrzymane dane. Tylko bowiem takie uzasadnienie umożliwi organowi skuteczną ocenę wpływu ujawnionych danych na prawa i wolności osób, których dane dotyczą”.

Ponadto należy dodać, że Skarżąca w postępowaniu administracyjnym w pierwszej instancji nie wykazała w sposób wystarczający swojego prawa własności do przedmiotowej działki. Na etapie przekazywania wniosków do A. jako dowód potwierdzający własność do przedmiotowego gruntu przedstawiała decyzje Wójta Gminy [...] w sprawie wymiaru łącznego zobowiązania pieniężnego oraz zaświadczenie wystawione na podstawie informacji zgromadzonych w ewidencji podatkowej Urzędu Gminy w [...] przez Zastępcę Wójta Gminy [...], w którym stwierdzono, że Skarżąca jest właścicielką gospodarstwa rolnego składającego się z działek o nr [...] oraz [...] położonego we wsi [...]. Słusznie zatem Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wskazał w postępowaniu administracyjnym w pierwszej instancji, że aktem potwierdzającym prawo

własności do nieruchomości może być odpis z ksiąg wieczystych uregulowanych przepisami ustawy z dnia 6 lipca 1982 o księgach wieczystych i hipotece (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 707, ze zm.), zaś okoliczność opłacania podatków należnych w związku z posiadaniem określonej nieruchomości nie jest w ocenie Generalnego Inspektora wystarczającym dowodem potwierdzającym własność do przedmiotowej nieruchomości. Skarżąca dopiero w postępowaniu odwoławczym wykazała swoje prawo własności do działki nr [...], położonej przy ulicy [...] we wsi [...], w gminie [...] poprzez nadesłanie odpisu księgi wieczystej przedmiotowej działki. Jednakże okoliczność ta nie ma znaczenia dla sprawy, gdyż w oparciu o wyżej powołaną argumentację, organ ocenia czy administrator danych (w oparciu o treść skierowanego do niego wniosku o udostępnienie) zasadnie lub niezasadnie odmówił udostępnienia żądanych danych osobowych. Z uwagi na to, że dowód w postaci odpisu księgi wieczystej nie został przez Skarżącą załączony do wniosku o udostępnienie danych osobowych osoby, która pobrała opłaty bezpośrednie skierowanego do A., wskazanie go przez P. B. w postępowaniu odwoławczym nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).